

[Tommy Dinesen]

ministeren i det, han mente med rapporten. Men den rummede også noget, som ministeren troede på, og som jeg tror mange håber på, nemlig at vi ved at forske i arbejdsmiljø kan sælge noget knowhow til landmænd andre steder end i Danmark; det er i hvert fald en af de tanker, ministeren selv har været inde på.

Flere ordførere har spurgt, hvilken form for BST det skal være. Ja, vi er kommet med et bud, og et af budene i beslutningsforslag nr. B 106 er noget, som Folketingets Landbrugsudvalg har set i Sverige, og som svenskerne synes er en udmærket måde at gøre det på. Det er jo ikke normalt, at vi prøver at lovgive for de selvstændige, og når vi endelig gør det, får vi at vide, at det er for at sparke dem et eller andet sted. Nej, det er det vitterlig ikke. Det er, fordi vi nærer en vis interesse for det.

Samtidig mener jeg, at forebyggelse er det eneste, man kan foreslå, når man diskuterer sundhedspolitik og mulighederne for at få et nogenlunde ordentligt sundhedssystem, som man gør det for øjeblikket mange steder, ikke mindst på grund af sundhedsministerens udtalelser. Og arbejdsmiljøet er noget af det vigtigste, vi kan bruge i det forebyggende arbejde; det er et af de steder, hvor vi kan se at der er nogle penge at spare inden ret længe, fordi det hele ellers bliver meget værre. Men det tror jeg de fleste er klar over.

Hr. Taanquist mente, at det skulle være under ILO-konventionen. Jamen det har vi da heller ikke noget imod, som vi også sagde, da Socialdemokratiets forslag blev behandlet.

Fru Pia Christmas-Møller var inde på, at de mest risikobelastede skulle komme først. Dertil kan jeg sige, at jeg håber, arbejdsministeren mener, at den gruppe, vi her diskuterer, netop er blandt dem.

Hr. Hans Jørgen Holm var inde på nogle spørgsmål, som jeg har besvaret mere generelt, men jeg vil gerne tilføje, at vi ikke er ude på at optræde som overdommere eller sådan noget og sige til andre, at de skal gøre sådan og sådan. Man kan godt sige, at disse forslag er meget detaljerede – nogle af bemærkningerne er taget fra arbejdsmiljøloven – men vi har pillet nogle af de detaljer fra, som vi ikke mener at de selvstændige har behov for, men som der er behov for inden for skovbrug og landbrug osv.

Fru Kirsten Lee ønskede tillykke med det forlig, der var indgået, og var inde på det med

det brancheorienterede. I den forbindelse vil jeg gerne igen understrege – som flere ordførere har været inde på – at det ville være en udmærket idé, hvis landmændene tog disse spørgsmål op til alvorlig diskussion, for det har de ærligt talt ikke været særlig flinke til.

Lad mig sige det igen: Det er forebyggelse, og landmændene må også med i det; ellers må man bevilge nogle flere penge til Arbejdstilsynet. I så fald er det selvfølgelig nogle andre, der kommer til at betale dem, nemlig arbejdsgiverne, og det har vi heller ikke noget imod, hvis det kan hjælpe på landbrugsområdet.

Nogle af ordførerne har sagt, at vi nu igen blander os i for meget. I den anledning kan jeg sige følgende: På et møde, der blev holdt i efteråret på LO-skolen i Helsingør, hvor arbejdsministeren og undertegnede deltog, blev der fra organisationernes side flere gange sagt – vi blev selvfølgelig også kritiseret for nogle gange at lovgive om for mange ting – at de syntes, det var godt, også fordi dette, at sagen blev debatteret her i salen, måske bidrog til, at debatten også blev ført andre steder end kun lige her.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil først gerne kvittere for de mange pæne bemærkninger om den udbygning og de regelændringer, som er vedtaget. Man kan ikke lade være med at ærgre sig over, at det forbliver en hemmelighed for befolkningen, at disse venligheder er blevet sagt fra et meget bredt politisk flertal, men det er jo de barske kendsgerninger, vi lever under.

I øvrigt skal jeg kun svare på et enkelt spørgsmål, som hr. Taanquist rejste. Hr. Taanquist mente at huske, at ratifikationen af ILO-konventionen om BST skulle være nært forestående. Det mener jeg ikke at jeg på noget tidspunkt har givet udtryk for her i Folketinget. ILO-konventionen ligger, hvor den ligger, hvor den lå, da den blev lagt, og det har jeg i og for sig ikke tænkt mig at ændre ved, for jeg mener ikke, det er en af de ILO-konventioner, vi skal ratificere, da det ville forudsætte nogle lovændringer, som jeg ikke ønsker at fremme.

Taanquist (S):

Det er selvfølgelig skuffende at høre fra arbejdsministeren. Jeg mener, at vi hele tiden i hvert fald har fået antydning, at den en skønne dag ville blive ratificeret, og at man arbejdede